

ENERGETIKA A DEKARBONIZACE V PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Adéla Suchardová

Sekce – EKONOMIKA,

Fakulta ekonomická, 2. ročník

Bakalářský studijní program – mezinárodní ekonomické vztahy – MO

Abstrakt: Článek se zabývá energetikou a dekarbonizací v České republice z pohledu rozvoje a stability energetického systému. Analyzuje přechod od tradičních zdrojů k obnovitelným a změny ve výrobě a distribuci elektřiny s tím spojené. Zaměřuje se na roli jednotlivých zdrojů energie, zdůrazňuje nutnost modernizace přenosové soustavy a investic do infrastruktury. Závěrem poukazuje na význam vyvážení mezi dekarbonizací, energetickou bezpečností a ekonomickou udržitelností.

Klíčová slova: obnovitelné zdroje energie (OZE), flexibilita, stabilita, distribuce, dekarbonizace, Česká republika, akumulace energie, energetická bezpečnost

Dostupná a levná energie jako motor rozvoje hospodářství - úvod

Klíčový faktorem pro zvýšení konkurenceschopnosti českých podniků jsou investice do energetiky, zejména do obnovitelných zdrojů a modernizace energetické infrastruktury. Vyšší efektivita výroby a využívání moderních technologií může vést k růstu nabídky elektrické energie a tím i ke stabilizaci či postupnému snižování cen ve střednědobém a dlouhodobém horizontu.

Tento proces umožní firmám snižovat provozní náklady a zároveň vytvoří možnosti větší exportní orientace pro jejich další rozvoj, například prostřednictvím exportní expanze nebo rozšiřování výrobních kapacit při zachování výroby v České republice. Důležitým cílem přitom není pouze nízká cena energie, ale současně její stabilita a dostupnost. Celkový podíl obnovitelných zdrojů energie na celkové výrobě elektřiny je v České republice 18,5 % přičemž nejvíce je zastoupena biomasa, bioplyn, fotovoltaické a vodní elektrárny.

Významným trendem je také snaha podniků o větší energetickou soběstačnost, která jim umožňuje lépe kontrolovat vlastní náklady a chránit se před výkyvy cen za elektřinu. V současnosti se nejčastěji diskutují zejména investice do fotovoltaických elektráren, kogeneračních jednotek a nově také do bateriových úložišť, které pomáhají přispět k efektivnímu využití energie, vyrovnávání výkyvů ve výrobě obnovitelných zdrojů a zajišťují stabilitu dodávek elektřiny.

Realizace těchto kroků může přispět k udržení pozice České republiky jako významného exportéra energie a zároveň podpořit dlouhodobý růst domácí ekonomiky.

1. Proměna výrobní a distribuční základny v ČR a EU

Změna výrobní a distribuční základny elektřiny v Česku a celkově v Evropské unii je založena na dekarbonizaci, decentralizaci a digitalizaci elektrizační soustavy. Cílem je dosáhnout klimatické neutrality s klíčovými milníky v roce 2030, 2040 a 2050.

1.1. ČR strategie 2030+

Cílem energetické politiky ČR je, v souladu se schválenou strategií do roku 2030, přispět ke splnění evropského cíle zvýšení podílu OZE na celkové výrobě elektřiny na hodnotu 42,5 %. V důsledku toho dojde ke snížení emisí skleníkových plynů o 55 % v porovnání s rokem 1990. Obnovitelné zdroje energie v České republice by měly vyrábět přibližně 30% podílu elektřiny, což je dnešní podíl uhelných elektráren. Hlavní důraz je kladen na rozvoj fotovoltaických elektráren, zejména na střechách budov a výstavby velkých větrných elektráren. Dalším důležitým faktorem je modernizace a transformace distribuční sítě. Transformace zároveň znamená přechod od centralizované výroby elektřiny k decentralizované, což povede ke snížení ztrát při přenosu a distribuci energie a k vyšší efektivitě celého systému.

Tato změna povede k flexibilnějšímu, efektivnějšímu a udržitelnějšímu energetickému systému, který je schopen reagovat na nové ekonomické i environmentální požadavky, sníží závislost ČR a Evropy na fosilních zdrojích dodávaných z politicky nestabilních oblastí a do budoucna přinese i úsporu nákladů na energie.

2. Investice do energetických sítí a nových zdrojů energie

Paralelně s investicemi do obnovitelných zdrojů energie a bateriových úložišť je nutné investovat nemalé finanční prostředky do modernizace a digitalizace přenosové a distribuční elektrizační soustavy. Současná česká distribuční a přenosová soustava je koncipována na několik výrazných centrálních zdrojů elektřiny jako jsou jaderné, uhelné a paroplynové elektrárny. Od roku 2008 se do této soustavy postupně připojují tisíce malých a nestabilních zdrojů a ČEPS a provozovatelé distribučních sítí EG.D, ČEZ Distribuce a PRE Distribuce musí zajistit stabilitu energetické soustavy. Hlavními prostředky pro kontrolovatelný rozvoj elektrizační soustavy jsou investice do digitalizace řízení sítí, modernizace rozvodů a trafostanic a investice do páteřních vedení pro přenos a distribuci elektřiny. Tyto investice se následně promítnou do distribuční části ceny elektřiny, kterou platí koncoví spotřebitelé elektřiny. Dlouhodobé investice do rozvoje sítí a přiměřené zdrojové základny jsou klíčové pro stabilitu sítí pro přenos a distribuci elektrické energie.

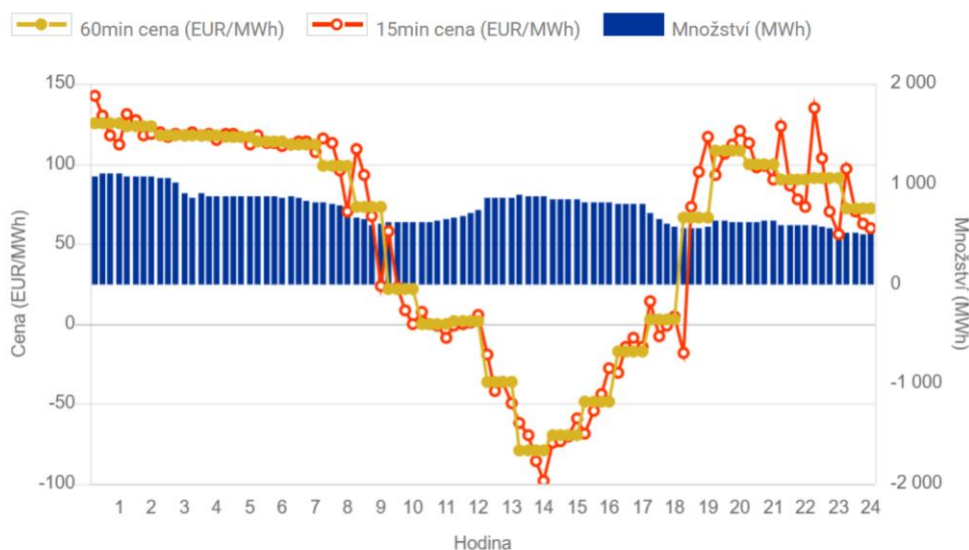
Stabilita sítí v praxi znamená, že ve stejný okamžik musí být vyrovnaná bilance výroby a spotřeby elektřiny. Pokud by došlo k nesouladu, dojde k vychýlení předepsané frekvence 50 Hz na jednu či druhou stranu. V případě, že by odchylka překročila 0,2 Hz do plusu nebo mínusu, stane se síť nestabilní a náchylná k Blackoutu, který by znamenal velké hospodářské ztráty, nestabilní podnikatelské prostředí a ohrozil by také samotné lidské životy. Obnovení dodávek elektřiny po Blackoutu může trvat několik hodin, při rozsáhlejších celoevropském výpadku by se mohlo jednat i o několik dnů, než se plně obnoví dodávka elektřiny ke všem odběratelům.

Aby energetická soustava fungovala spolehlivě, investují distributoři a provozovatel přenosové sítě do jejich rozvoje. Návratnost těchto investic je dána českou legislativou. Investice jsou kryty z distribuční složky elektřiny, kterou každoročně vyhláší regulátor, Energetický regulační úřad (ERU). Jedná se tedy o jasně definovaný business s garancí přiměřeného zisku a distributoři řeší z ekonomických ukazatelů především cash flow, jelikož se výše objemu investic každoročně výrazně navyšuje a současně patří tato energetická

infrastruktura do odpisové kategorie 30 let. Společnosti tedy řeší především půjčky a úměrnou míru zadlužení.

Jiná situace panuje v oblasti výstavby nových výrobních zdrojů elektřiny. V Evropě se již neinvestuje do uhelných elektráren, největší rozvoj z pohledu instalovaného výkonu zaujímají fotovoltaické a větrné elektrárny, intenzivně se připravuje výstavba nových jaderných elektráren a také paroplynových elektráren. Většina těchto investic není realizovatelná bez dotací, státních garancí, kapacitních plateb a podpory kombinované výroby elektřiny a tepla tzv. KVET. Převažující investice do bezemisních, ale nestabilních výrobních zdrojů jako jsou fotovoltaické a větrné elektrárny a odstávka stabilních zdrojů, kterými jsou uhelné elektrárny, vyžaduje, aby se do elektrizační soustavy zapojily akumulční prvky, jako například přečerpávací elektrárny, a především bateriová úložiště. Tato zařízení jsou schopna akumulovat elektřinu v době, kdy její na trhu nadbytek a ceny jsou nízké, nulové nebo dokonce záporné a dodávat tuto naakumulovanou elektřinu do sítě ve chvíli, kdy je jí nedostatek. To bývá v ranní a podvečerní špičce a v nočních hodinách, kdy odpadne výrazná výrobní kapacita ve formě fotovoltaických elektráren.

Výsledky denního trhu ČR - 11.04.2026

(ČESKÉSTAVBY.cz 2026)

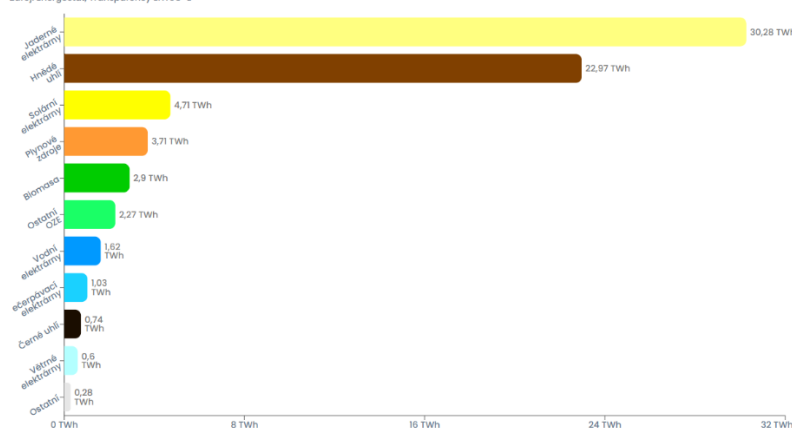
Z důvodu nízkých tržních cen v časech převažující výroby se bez dotace nebo dlouhodobé garance cen nevyplácí stavět nové fotovoltaické elektrárny. Na druhou stranu tento cenový spread skýtá příležitost pro akumulaci v podobě bateriových úložišť, které mohou nabídnout jak obchodní flexibilitu, tak i technickou flexibilitu pro zajištění stability přenosové sítě, kterou na trhu nakupuje společnost ČEPS.

3. Technologie výrobních zdrojů

V České republice registrujeme v oblasti výroby elektřiny následující zdroje – jaderné elektrárny, uhelné elektrárny, plynové zdroje a dále obnovitelné zdroje jako fotovoltaické, větrné, vodní a biomasové elektrárny. Z hlediska bilance výroby jaderné elektrárny, uhelné elektrárny a elektrárny spalující zemní plyn, vyrábějí dlouhodobě více než 80 % elektřiny v České republice, což ukazuje i následující graf.

Celková výroba elektřiny v ČR v roce 2025 dle jednotlivých zdrojů (TWh)

Zdroj: Energestat, Transparency ETSO-E

(oEnergetice 2026)

3.1. Technologie zdrojů výroby elektřiny

3.1.1. Jaderná elektrárna

V jaderné elektrárně se vyrábí teplo štěpením atomových jader (nejčastěji uranu). Teplo ohřívá vodu na páru, která roztáčí turbínu spojenou s generátorem elektřiny. Proces neprodukuje, CO₂ při samotné výrobě elektřiny. V současné době jsou v ČR v provozu bloky o výkonu od 450 MW do 1 GW a plánuje se další rozvoj jak těchto velkých zdrojů, tak i malých modulárních elektráren. Výkon těchto modulárních zdrojů se předpokládá mezi 100 až 400 MW.

3.1.2. Uhelná elektrárna

Uhelná elektrárna spalováním uhlí vyrábí teplo, které mění vodu na páru. Pára pohání turbínu a generátor vyrábí elektřinu. Tento zdroj je spojen s vysokými emisemi CO₂ a dalších znečišťujících látek. Uhelné elektrárny byly v minulých desetiletích kompletně odsířeny a do ovzduší se dostává minimum škodlivých látek. Pro zajištění bezemisního provozu z pohledu CO₂ je možné vybavit uhelné elektrárny zařízeními na zachytávání CO₂ – technologie CCS (Carbon Capture and Storage). Tato technologie se doposud nevyužívá a není podporována ze strany EU jako prostředek ke snížení emisí.

3.1.3. Plynová elektrárna

Plynové elektrárny spalují zemní plyn v plynové turbíně, která přímo pohání generátor. U kombinovaného cyklu se využívá i odpadní teplo k výrobě páry pro druhou turbínu. Oproti uhlí mají nižší emise, ale výrazně dražší provoz. Z toho důvodu se plynové elektrárny nepoužívají pro pokrytí základní potřeby elektřiny (baseload), nýbrž především pro vyrovnání špiček spotřeby (peakload), jelikož plynové elektrárny jsou z hlediska provozu a regulace výkonu velice flexibilní. Krom plynových turbin se ještě používají spalovací motory, tzv. kogenerační jednotky sloužící pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla.

3.1.4. Fotovoltaická elektrárna

Fotovoltaické elektrárny přeměňují sluneční záření přímo na elektřinu pomocí solárních článků. Ty využívají fotoelektrický jev. Výroba je bezemisní, ale závislá na počasí a denní době. V současné době se jedná o nejrychleji se rozvíjející zdroj elektřiny, a to nejen v ČR, ale na celém světě. Nestabilitu výroby lze částečně eliminovat doplněním těchto zdrojů o

vysokokapacitní bateriová úložiště, kde se ukládá přebytečná elektřina v době nadvýroby a kterou je možné dodávat do sítě s časovým posunem v době, kdy je naopak elektřiny nedostatek.

3.1.5. Větrná elektrárna

Větrná elektrárna využívá energii proudícího vzduchu, který roztáčí lopatky turbíny. Otáčení turbíny pohání generátor vyrábějící elektřinu. Výkon závisí na síle a stálosti větru a bilance výroby elektřiny větrné elektrárny roste s třetí mocninou průměrné síly větru. Z toho důvodu je nutné situovat větrné elektrárny do oblastí s vysokým větrným potenciálem.

3.1.6. Vodní elektrárna

Vodní elektrárna využívá energii tekoucí nebo padající vody. Proud vody roztáčí vodní turbínu spojenou s generátorem. Jde o stabilní a obnovitelný zdroj s vysokou účinností a dlouhou tradicí v ČR. U vodních elektráren rozlišujeme průtočné elektrárny se stabilní dodávkou elektřiny (řeky), akumulární elektrárny (přehrady), které vyrábí několik hodin denně o velkém výkonu v období vyšší ceny elektřiny a přečerpávací vodní elektrárny sloužící pro udržení stability v přenosových a distribučních sítích (mezi nejznámější patří elektrárna Dlouhé stráně).

3.1.7. Biomasová elektrárna

Biomasové elektrárny spalují biomasu (např. dřevo, slámu nebo bioplyn). Vzniklé teplo se využívá k výrobě páry a elektřiny podobně jako u uhelné elektrárny. Biomasa je považována za obnovitelný zdroj, má ale omezenou dostupnost a nelze v ní vidět budoucí dominantní zdroj energie, ale pouze doplněk vyváženého energetického mixu.

3.2. Výroba elektřiny v budoucnu

Zatímco ČR bude v budoucnu nadále spoléhat na jaderné elektrárny, jejichž instalovaný výkon by měl v následujících deseti letech vzrůst o zhruba 7 %, uhelné elektrárny budou postupně odstavovány. Ačkoliv ČR prozatím nemá stanovený pevný termín odklonu od uhlí, mnozí provozovatelé uhelných zdrojů plánují jejich odstavení z ekonomických důvodů. Po roce 2030 se tak předpokládá, že uhlí bude spalováno především v menších teplárnách či závodních energetikách a velké uhelné elektrárny, které jsou nejvíce zatíženy emisními povolenkami z EU ETS I, budou postupně odstaveny. Česká republika tak přijde o bezpečný a stabilní zdroj elektřiny, jehož provoz je možné zajistit z vlastních surovinových zdrojů a který zajišťuje stabilní dodávky elektřiny, dostatek točivé setrvačnosti v energetické soustavě a zdroj flexibility nutný především pro stabilitu a energetickou bezpečnost soustavy.

V následujících letech se očekává rostoucí výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, a to vlivem nárůstu jejich instalovaného výkonu. Výroba fotovoltaických elektráren by se měla dle studie vypracované pro společnost ČEPS v mezidobí od roku 2025 do roku 2030 zhruba ztrojnásobit a v případě větrných elektráren by měla být zhruba pětkrát vyšší. Výroba plynových zdrojů by měla vzrůst přibližně na dvojnásobek. Překážkou rozvoje těchto zdrojů je krom složitých schvalovacích procesů především nejistá ekonomika provozu těchto zdrojů, resp. návratnost investice a v případě plynových zdrojů i nedostatek výrobních kapacit plynových turbín.

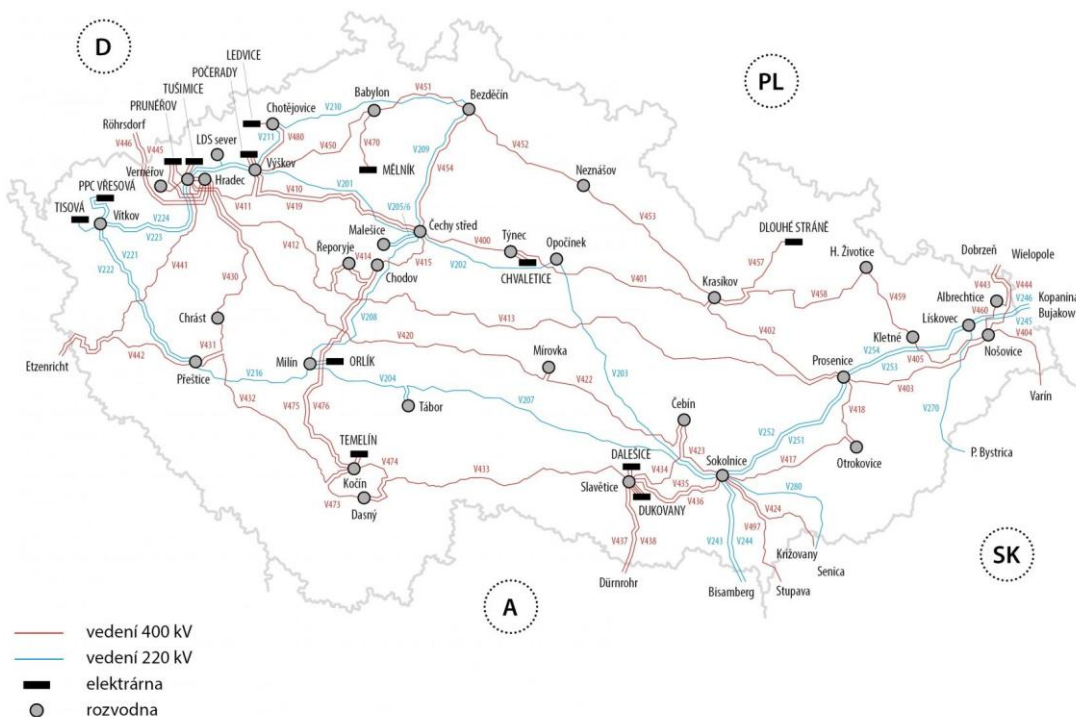
V následujících letech má podle předpokladů narůstat závislost ČR také na dovozu elektřiny ze zahraničí. Ta má okolo roku 2035 dosáhnout svého vrcholu, kdy ČR bude importovat zhruba 20 % své spotřeby elektřiny. Díky dostavbě nových jaderných zdrojů má ale potřeba

dovozu elektřiny následně začít klesat. Dovozy elektřiny se ale předpokládají v časech, kdy bude nedostatek elektřiny v celé Evropě vyjma Francie a Norska, kde je dominantním zdrojem elektřiny jádro, resp. voda. Může tedy nastat situace, kdy bude na trhu nedostatek elektřiny a bude se muset omezovat spotřeba dle zákonem daných regulačních stupňů.

4. Distribuce energie od výrobce k zákazníkovi

Dostupnost levné energie je základním předpokladem pro růst životní úrovně a rozvoj civilizace jako takové. Stejně pravidlo platí i pro průmyslový sektor, který se bez energie ve formě elektřiny a plynu téměř neobejde. Dříve byla energetika postavena na několika desítkách centrálních zdrojů (uhelné, jaderné, plynové a vodní elektrárny) a výroba z těchto elektráren byla distribuována od výroben prostřednictvím vysokokapacitních přenosových sítí velmi vysokého napětí (VVN) do regionálních sítí prostřednictvím transformace v rozvodnách a dále pak na hladině vysokého napětí 22 kV a 35 kV (VN) k velkoodběratelům a finální transformací na napětíovou hladinu 230/400 V (NN) k maloodběratelům. To znamená, že odběratelé spotřebovávali elektřinu přitékající ze zdrojů z VVN přes VN až do hladiny NN. V této konstelaci bylo jednoduché řídit tok elektrické energie, stabilitu elektrické sítě včetně základních parametrů jako frekvence a napětí. Tyto parametry stability sítě regulovali především synchronní zdroje elektřiny s velkou setrvačností a v přenosových sítích se hlídal především účinník $\cos \phi$, který zajišťoval správný poměr činné a jalové energie.

Schéma sítí 400 kV a 220 kV

(oEnergetice, 2019)

Současná energetická soustava se ale velice rychle mění a do hry vstupují decentrální zdroje elektřiny ve formě malých vodních elektráren, větrných elektráren, bioplynových stanic, a především malých a velkých fotovoltaických elektráren a na ně navázaných bateriových úložišť. Jedná se o desítky tisíc zdrojů, které je nutné připojit především do distribučních sítí VN a NN, řídit jejich výrobu tak, aby v každém místě elektrické sítě byly dodrženy parametry elektrické energie dané energetickým zákonem a na něj navazujícími předpisy a normami. V době, kdy provozovatelé sítí řídili desítky stabilních zdrojů, bylo zajištění stability parametrů elektřiny relativně jednoduché a stačilo k tomu ovládnutí několika snadno říditelných zdrojů, především uhelných, plynových a vodních elektráren. V případě výpadku nějakého zdroje zde byla i záloha v přečerpávacích elektrárnách, které dokázaly v řádu sekund nahradit výpadek velkého výrobního bloku.

Soustava výrobních zdrojů byla donedávna řízena tak, aby dodávka elektřiny do elektrizační soustavy odpovídala odběru elektřiny z této soustavy jednotlivými odběrateli a byla tím zajištěna stabilita elektrizační soustavy. Potřeba větších zásahů do provozu zdrojů, tedy např. jejich odepínání nebo připojování záložních zdrojů byla minimální a počítala se v řádech několika desítek zákroků za rok.

Realita současné elektrizační soustavy je taková, že dispečeri přenosové sítě a distribučních sítí musí ze svých dispečinků zajistit správné parametry sítí a kvalitu elektrické energie v každém okamžiku a v každém místě i přes rozsáhlou zdrojovou základnu. Soustava se díky nestabilním zdrojům jako jsou větrné a fotovoltaické elektrárny stává nepredikovatelná a často obtížněji říditelná. Dispečeri musí být schopni současně ovládat prakticky všechny zdroje energie od velkých elektráren až po domovní fotovoltaické systémy, aby byli schopni vykrýt nestability ve výrobě a odběru v každé části přenosové a distribuční elektrické soustavy. Z tohoto důvodu je třeba v následujících letech provést kompletní modernizaci a digitalizaci nejen české, ale i celé evropské energetické soustavy a nastavení mechanismů ovládnutí jednotlivých zdrojů. Již v této době registrujeme prudký nárůst počtu zásahů dispečerů do chodu energetické soustavy, který se z několika desítek zásahů za rok vyšplhal až na tisíce či desetitisíce za rok.

Investice do modernizace elektrizační soustavy a náklady na její řízení se pak promítají do ceny elektřiny prostřednictvím distribuční složky ceny a ceny za poskytnutý maximální příkon - jistič nebo za rezervovaný příkon či kapacitu. Tyto náklady mají vzrůstající tendenci a do budoucna budou tvořit podstatnou část ceny elektřiny. Cena silové elektřiny by měla mít dle současných prognóz klesající tendenci, ale bude záležet i na tom, z jakých výrobních zdrojů bude sestavena, resp. jak bude vypadat náš budoucí energetický mix. Cesta dekarbonizace a zavedení emisních povolenek EU ETS I a II může po určitou dobu způsobit i nárůst cen energií a rychlý až nekoordinovaný odchod od některých zdrojů energie ohrožuje její dostupnost. To může způsobit již dříve uvedené cenové výkyvy na spotovém trhu, kdy nejlevnější elektřina bude v létě v denních hodinách a nejdražší naopak v zimním období v nočních hodinách. Důležitou roli také sehrává rozvoj a technologie akumulace elektřiny, která zajistí ukládání přebytků z výroby a jejich uvolnění v okamžiku poptávka po elektřině převyší dostupnou kapacitu výrobních zdrojů.

Lze očekávat, že přechod na bezemisní energetiku bude trvat řádově desítky let a může způsobovat poměrně významné nestability v cenách a dostupnosti elektřiny. Tento fakt by ve

své hospodářské politice měla reflektovat Evropská komise, která část svých dekarbonizačních cílů opírá o realizaci technologických opatření, která buď neexistují nebo jsou v ranném vývojovém stádiu a jejich uvedení do komerčního provozu zatím není možné predikovat.

5. Akumulace a flexibilita v moderní energetice

Současná energetika se stále více opírá o obnovitelné zdroje, zejména fotovoltaické a větrné elektrárny, jejichž výroba je proměnlivá a závislá na počasí. To zvyšuje nároky na vyrovnávání výroby a spotřeby v čase, udržení stability elektrizační soustavy a efektivní využití vyrobené energie. K tomuto účelu se využívá několik možností zajištění flexibility pro stabilizaci elektrizační soustavy:

5.1. Obchodní flexibilita

Obchodní flexibilita je schopnost reagovat na změny cen elektřiny nebo tržních podmínek (např. na denním či vnitrodenním trhu). Využívá se k ekonomické optimalizaci spotřeby, výroby nebo akumulace elektřiny s cílem snížit náklady nebo zvýšit zisk. Tuto flexibilitu využívají především výrobci elektřiny a obchodníci s elektřinou, kteří pomocí dostupných kapacit flexibility výrobních a akumulačních zdrojů optimalizují své výnosy a případné náklady na odchylku.

5.2. Demand Response (Řízení poptávky)

Demand Response znamená aktivní přizpůsobování spotřeby elektřiny v reakci na signály z trhu nebo od provozovatele elektrizační sítě (např. ceny, přetížení sítě vyvolávající nutnost její regulace atd.). Typicky jde o dočasné omezení, přesun nebo zvýšení spotřeby za finanční odměnu nebo úsporu. Tento druh flexibility mohou poskytovat jak velcí spotřebitelé (např. průmyslové podniky), tak i domácnosti. V domácnostech se typicky jedná o ohřev vody, provoz tepelných čerpadel nebo dobíjení elektromobilů v době, kdy je na trhu dostatek nebo přebytek elektřiny, což se odráží v nízké nebo záporné spotové ceně elektřiny a k nastavené distribuční sazbě (vysoký nebo nízký tarif) v daný okamžik.

5.3. Technická flexibilita

Technická flexibilita je fyzická schopnost zařízení měnit svůj výkon nebo spotřebu v čase. Zahrnuje například rychlé zapnutí a vypnutí zdrojů, regulaci výkonu, akumulaci energie nebo flexibilní řízení spotřeby bez ohledu na tržní motivaci. Technickou flexibilitu využívá společnost ČEPS, která je jako provozovatel přenosových sítí plně zodpovědná za její stabilitu. V okamžiku, kdy není vyrovnaná bilance výroby a spotřeby elektřiny, dochází ke zhoršení parametrů elektřiny a změně frekvence a napětí. ČEPS musí v tento okamžik reagovat tím, že aktivně ovládá výkon externích zdrojů, které v daný okamžik poskytují službu výkonové rovnováhy. Úkolem systému zajištění služeb výkonové rovnováhy je vyrovnávat krátkodobé výkyvy výroby a spotřeby, integrovat vysoký podíl obnovitelných zdrojů energie, snižovat potřebu záložních fosilních zdrojů, a především stabilizovat frekvenci a napětí v síti.

Dobrym příkladem komplexních řešení poskytujících technickou a obchodní flexibilitu je zařízení Energy nest v obci Vraňany na Mělnicku, které kombinuje největší bateriové úložiště v Česku. Jedná se o šestici plynových turbín připravených spalovat i 30procentní směs vodíku

a na míru vyvinutý řídicí systém pro poskytování služeb technické a obchodní flexibility. Jeho prostřednictvím a prostřednictvím dalších zdrojů dokáže ČEPS stabilizovat přenosovou soustavu.

(Energy nest, 2026)

Pro zajištění stability v energetické soustavě slouží i propojení jednotlivých evropských zemí do jednotné soustavy, což zvyšuje její stabilitu a umožňuje nakupovat společnosti ČEPS vyrovnávací elektřinu i v zahraničí. Podmínkou ale je dostatečná přeshraniční kapacita přenosových sítí.

6. Závěr

Klíčovou úlohou hospodářské politiky ČR a EU je zajištění dostatečného množství kvalitní a dostupné energie. Strategicky proto směřujeme k vyššímu využití obnovitelných zdrojů energie, které nás zbaví závislosti na dovozu fosilních paliv jako ropa, zemní plyn, černé a hnědé uhlí. Realizace této politiky ale musí respektovat dostupnost efektivních technologií, nesmí způsobit nestabilitu energetické soustavy a nekontrolovatelný růst cen elektřiny. Dalším aspektem je i energetická a kybernetická bezpečnost soustavy, jejich kolaps by znamenal vysoké hospodářské a materiální ztráty a v nejhorším případě i rozvrat společnosti takové, jak ji dnes známe. Z toho důvodu je třeba efektivně využívat dostupné lokální zdroje energie v jednotlivých zemích, využívat technologie bezpečné pro provoz elektrizační soustavy a investovat do vývoje nových technologií výroby, přenosu a dlouhodobé akumulace energie.

7. Zdroje:

Tento článek vznikl na základě hloubkového rozhovoru s těmito podporujícími zdroji:

ČEPS, A.S., 2026. *ČEPS, a.s.* Webové sídlo. Dostupné z: <https://www.ceps.cz/cs/>. [citováno 2026-04-26].

ENERGY NEST, 2026. Decci – Energy nest. online. In: *Hrdinové moderní energetiky*. Dostupné z: <https://www.hrdinovemodernienergetiky.cz/projekty/decci-energy-nest/>. [citováno 2026-04-26].

ERU.GOV, 2026. *Energetický regulační úřad* | eru.gov.cz. Webové sídlo. Dostupné z: <https://eru.gov.cz/>. [citováno 2026-04-26].

MPO.GOV, 2026. *Energetika* | *MPO*. Webové sídlo. Dostupné z: <https://mpo.gov.cz/cz/energetika/>. [citováno 2026-04-26].

OBNOVITELNĚ, 2026. *Podcast Pod proudem* | *Obnovitelně*. Webové sídlo. Dostupné z: <https://www.obnovitelne.cz/category/7/pod-proudem>. [citováno 2026-04-26].

ENERGY NEST, 2026. Decci – Energy nest. online. In: *Hrdinové moderní energetiky*. Dostupné z: <https://www.hrdinovemodernienergetiky.cz/projekty/decci-energy-nest/>. [citováno 2026-04-26].

8. Seznam obrázků

OENERGETICE, 2026. *Komplexní report o stavu elektroenergetiky v ČR v roce 2025* | *oEnergetice.cz - oEnergetice.cz*. Webové sídlo. Dostupné z: <https://oenergetice.cz/energostat/report/rocni/2025>. [citováno 2026-04-26].

ENERGY NEST, 2026. Decci – Energy nest. online. In: *Hrdinové moderní energetiky*. Dostupné z: <https://www.hrdinovemodernienergetiky.cz/projekty/decci-energy-nest/>. [citováno 2026-04-26].

OENERGETICE, 2019. *Česká přenosová a distribuční soustava – 4. díl: Vedení 400 kV*. online. In: *oEnergetice.cz*. Dostupné z: <https://oenergetice.cz/prenos-elektřiny/ceska-prenosova-a-distribucni-soustava-3-dil-vedeni-400-kv/>. [citováno 2026-04-26].

ČESKÉSTAVBY.CZ, 2026. *Nemáte fotovoltaiku? I tak můžete využít levnější solární elektrinu. Cest je několik*. online. In: *ČESKÉSTAVBY.cz*. Dostupné z: <https://www.ceskestavby.cz/clanky/nemate-fotovoltaiku-i-tak-muzete-vyuzit-levnejsi-elektřinu-ze-slunce-cest-je-nekolik-35856.html>. [citováno 2026-04-26].